

رونق تولید

تابلوی سیاسی

انعکاس آخرین تحلیل‌ها و مواضع رسانه‌ها و جریانها

BASIRAT.IR

آموزش تحلیل سیاسی / همه به خدا پناه ببریم

یکی از تلخ‌ترین و فراموش‌نشده‌ترین رخداد‌های سال ۸۸ این بود که بیگانگان از جمله مقامات آمریکایی و رژیم صهیونیستی شروع کردند به حمایت از کسانی که حاضر نبودند نتایج انتخابات را بپذیرند و موجبات درگیری و آشوب را فراهم کردند. برای نمونه باراک اوباما رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده در ۵ تیر ۱۳۸۸ در حاشیه‌ی اجلاس گروه دی ۸ گفت: «موسوی به منشأ الهام آن دسته از هم‌وطنان خود تبدیل شده است که خواهان گشایش به‌سوی غرب هستند. او نماینده‌ی بسیاری از افراد است که در خیابانها هستند و شجاعت فوق‌العاده‌ای از خود نشان میدهند.»

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال ششم / شماره ۸۶۱ / دوشنبه ۹ دی ماه ۱۳۹۸

فتنه‌ای که فراموش نخواهد شد

جوان: فتنه ۸۸ را می‌توان از نقاط عطف تاریخ انقلاب اسلامی دانست که هرچند با وقایع تلخ و ناگواری همراه بود، اما تجربه‌ای درس‌آموز و گرانسنگ را در اختیار ملت ایران نهاد. این پیچیده‌ترین و عمیق‌ترین چالش انقلاب، سنگ محک و عیار مناسبی برای سنجش نخبگان و خواص ایران بود. اکنون که ۱۰ سال از وقوع فتنه می‌گذرد می‌توان دورنمایی دقیق‌تر و به‌دوراز احساس از این رویداد داشت. باین‌حال برخی اصرار دارند که کم‌وبیش این حادثه مهم و مقطع سرنوشت‌ساز از عمر نظام اسلامی به فراموشی سپرده و کمتر درباره آن بحث شود.

به فراموشی سپردن فتنه و تغافل در مورد حقیقت آن، نه‌تن‌ها چیزی از واقعیات تاریخی کم نمی‌کند، بلکه عملاً موجب گمراهی و غفلت شخص نخبگان و خواص می‌شود. روشن است که اگر نخبگان سیاسی اغماض کنند یا خود را به خواب بزنند، دشمن غدار نه‌تن‌ها نمی‌خواهد بلکه از فرصت پیش‌آمده حداکثر استفاده را خواهد کرد. اصرار برای به فراموشی سپردن فتنه ۸۸، مصداقی بارز از خود را به خواب زدن است. به تعبیر زیبای رهبر معظم انقلاب اسلامی «حالا بعضی‌ها حساسند روی کلمه دشمن، که چرا شما می‌گویید دشمن؛ چرا هی تکرار می‌کنید دشمن. خوب، تکرار هم می‌کنیم و باز بعضی این‌جوری دچار غفلت می‌شوند، نمی‌فهمند که دشمن دارد با آن‌ها چکار می‌کند؛ این‌همه هم می‌گوییم و نمی‌شود! اگر نمی‌گفتیم، چه می‌شد! شما ببینید از اول تا آخر قرآن، خدای متعال چقدر اسم شیطان و شیطان‌صفت‌ها و ابلیس را آورده؛ چقدر اسم فرعون و نمرود و قارون و دشمنان پیغمبر در زمان بعثت آمده و چقدر این‌ها در قرآن تکرار شده.»

کابوس آخرالزمانی غرب

رسالت: به‌عکس مردم کشورهای اروپایی و آمریکایی که این روزها، تعطیلات سال نو میلادی را جشن می‌گیرند، یک رویداد بزرگ بین‌المللی، خواب را از چشم مسئولان این کشورها ربوده است. برخی حوادث در تاریخ، طول و عمق دارند و به جد معتقدم که رزمایش اخیر ایران، روسیه و چین، یکی از این رویدادهاست. «کی تی مک فارلند»، قائم‌مقام پیشین مشاور امنیت ملی آمریکا، در این رابطه در گفت‌وگویی با خبرگزاری فاکس نیوز، ضمن افشای نگرانی عمیق دولتمردان آمریکایی از این رزمایش مشترک، آن را تهدیدی بزرگ برای آمریکا خوانده است. از ۷۵ سال پیش به این‌سو، روسیه و چین هیچ‌گاه در این سطح از روابط سیاسی و امنیتی نبوده‌اند و حالا، نه‌تنها رزمایش مشترک دریایی برگزار کرده‌اند، بلکه ایران اسلامی، پای سوم ماجراست.

در روزهایی که زمزمه فروپاشی پیمان ناتو، هرروز بلندتر شنیده می‌شود، ترکیب موقعیت اقتصادی و جمعیتی چین، توانمندی نظامی و امنیتی روسیه و اقتدار منطقه‌ای و برتری ژئوپلیتیک ایران، به کابوسی برای غرب تبدیل شده است. ایرانی که قرار بود تحت سیاست فشار حداکثری، از حقوق خود کوتاه بیاید و سر خم کند، پهباد متجاوز آمریکا را سرنگون می‌کند، قرن‌ها استیلای نیروی دریایی انگلیس را به هیچ می‌انگارد، متحدانش در منطقه، با پشتوانه مردمی، دولت‌های مرتجع عرب را به زبونی می‌کشند و حالا با دو عضو دائم شورای امنیت، رزمایش مشترک نظامی برگزار می‌کند و جالب‌ترین که همه این اتفاقات در کمتر از ۶ ماه رخ داده است. مهم‌تر از همه این‌ها، عمق راهبردی و نفوذ فکر و اندیشه مقاومت و اسلام انقلابی در مردم کشورهای منطقه ما و سایر کشورهاست، مردمی که به‌مرورزمان همچون ما، از عمق وجودشان به دو حقیقت معتقد می‌شوند، اول آن‌که مقاومت، اگر سختی‌هایی هم به همراه داشته باشد، مسلماً در طولانی‌مدت نجات‌بخش است و هزینه‌اش از تسلیم بیشتر نیست و دوم، اثبات کارآمدی مدل جدیدی از تعاملات جهانی و رویکرد بین‌المللی است که بر پایه اسلام انقلابی و مردم‌سالاری بنا شده است.

پیش‌ازاین هم بارها اثبات شده که در لحظه‌ای که فشار دشمن به اوج می‌رسد، اولین بارقه‌های نور پیروزی و شکست دشمن پدیدار می‌شود.

جبهه مردمی خط‌شکن و کار کارستان که از او برمی‌آید

کیهان: دشمنان تاریخی ایران، ۱۰ سال قبل در حالی که تمام توان خود را به مدت هشت ماه به میدان آورده بودند تا افکار عمومی را مقابل نظام و انقلاب قرار دهند، از مردم در یوم‌الله نهم دی سیلی خوردند. آن روز آمریکا و انگلیس و اسرائیل و جبهه نفاق، جنگ افکار عمومی را به ملت ایران باختند. پس از آن حماسه شگفت، دشمنان مجبور شده‌اند و لو در ظاهر، عنوان «مردم» را محترم بشمارند و از حقوق ملت‌ها در منطقه دم بزنند. این حقیقت را که ملت‌ها باید محترم شمرده شوند، انقلاب و جمهوری اسلامی به دشمنان منطقه تحمیل کرد. همین که رسانه‌های غربی و عربی مرتجع، دم از مطالبات مردم عراق و لبنان و ایران می‌زنند، محصول نفوذ انقلاب اسلامی است. و البته که در این میان، هیچ حرفی از حقوق مردم تحت ستم فلسطین و عربستان و بحرین و یمن نمی‌زنند.

یقیناً اگر انقلاب اسلامی نبود، امروز نامی از حقوق ملت ایران و عراق و سوریه و لبنان بر زبان مقامات غرب نمی‌آمد. بنابراین باید در همین شرایط آشوب‌افکنی دشمن در منطقه توجه داشت که جبهه جمهوری اسلامی، دست برتر را دارد. تداوم و تعمیق این دستاورد تمدنی انقلاب، نیازمند مجاهدت شبانه‌روز است. تکلیف بسیج مردم، یک اولویت برای پیشرفت و تمدن‌سازی است.

در جمهوری اسلامی، رای و اراده مردم حاکم است و همین انتخاب‌هاست که به دولت و مجلس و شوراهای شهر جهت می‌دهد. به عنوان مثال، تنوع و تفاوت هفت رئیس‌جمهوری که ظرف چهار دهه گذشته سر کار آمده‌اند، کاملاً بارز است. از ابوالحسن بنی‌صدر، شهید رجایی و آیت‌الله خامنه‌ای تا هاشمی رفسنجانی، سید محمد خاتمی، محمود احمدی‌نژاد و حسن روحانی، با رای مردم انتخاب شده‌اند و حال آنکه تفاوت آنها کاملاً روشن است. به همین ترتیب است نمایندگان مجلس و اعضای شورای شهر، که به عنوان منتخب مردم، وزیران و شهرداران کارآمد و پاک‌دست یا ناکارآمد و خائن به امانت را می‌گمارند. بله حتماً گلایه و نارضایتی از برخی عملکردها هست اما کم‌هزینه‌ترین و موثرترین راه غلبه بر این سوءعملکردها، تغییر منتخبان با تجربه‌اندوزی از گذشته است و نه انفعال که مقدمه گرفتاری‌ها و تهدیدهای بعدی است.

باید معلوم شود بیش از همه، کسانی سرمایه اعتماد و امید عمومی را هدف گرفته‌اند که به امانت اعتماد آنها خیانت کردند، دست دشمن را برای آسیب زدن گشودند و سپس، چاره رفع مشکلات را در باج دادن به دشمن دانستند. احتمالاً ویدئویی را که در آن سه عضو حزب منحل مشارکت درباره انتخابات ۸۸ با هم گفت‌وگو می‌کنند، دیده‌اید. تاجزاده در این ویدئو به صفایی فراهانی و رمضانزاده می‌گوید «برای بنده که تجربه انتخابات رو دارم، می‌دونم که در انتخابات تقلب نشده، ممکنه یکی دو میلیون عقب جلو بشه ولی ما انتخابات رو باختیم. حالا به جای ۲۵ میلیون و ۱۳ میلیون، شده باشد ۱۴ میلیون و ۲۴ میلیون مثلاً». مشابه همین اعتراف به دروغ بودن ادعای تقلب را خاتمی چندین بار در محافل خصوصی بازگو کرده است. برای این طیف از روز روشن تر بود که ادعای تقلب، دروغ محض است اما با این وجود، در فریب افکار عمومی کم نگذاشتند و کشور را تا لبه پرتگاه پیش بردند؛ عده‌ای از سر جاه‌طلبی و گروهی به نیابت از آمریکا و انگلیس و اسرائیل.

کمر بند امنیت دریایی

سیاست روز: کمر بند امنیت دریایی نام رزمایش مشترک دریایی جمهوری اسلامی ایران، روسیه و چین است که با حضور ناوگان‌های نیروی دریایی سه کشور در آب‌های شمال اقیانوس هند و دریای عمان به مدت چهار روز از دیروز آغاز شده است. حال این سوال مطرح است که اهمیت این رزمایش چیست و چرا تا این حد کانون توجه جهانی قرار گرفته است؟ نخست آنکه این رزمایش را می‌توان با عنوان دیپلماسی دفاعی نام برد. کشورها در توسعه مناسبات از ابزارهای متعددی بهره می‌گیرند که بعضاً در قالب سیاسی و اقتصادی معروف شده است حال آنکه حوزه‌های امنیتی و دفاعی مولفه‌ای مهم است که می‌تواند تاثیر بسیاری بر توسعه مناسبات اقتصادی و سیاسی کشورها داشته باشد. این رزمایش این پیام را دارد که از یک سو سه کشور به دنبال توسعه همه جانبه مناسبات هستند چنانکه در ماه‌های اخیر نیز کمیسیون‌های مشترک نظامی متعددی میان مقامات ارشد نظامی آنها برگزار شده که سفر سرلشگر باقری رئیس ستاد کل نیروهای مسلح به چین و روسیه نمودی از این همگرایی است.

از سوی دیگر این رزمایش‌ها و همگرایی دفاعی این پیام را برای کشورهای دیگر دارد که می‌توان با بهره‌گیری از ابزارهای تعاملی بدون رویکرد تقابلی برای حل چالش‌های منطقه گام برداشت. نکته مهم در دیپلماسی دفاعی آنکه برخلاف برخی ادعاها که این روابط را هزینه آور می‌نامند و صرفاً نگاه اقتصادی و سیاسی به دیپلماسی دارند، دیپلماسی دفاعی مولفه‌ای مهم در مقابله با تحریم‌ها و فشارهای خارجی است چرا که اقتدار و جایگاه یک کشور در امنیت منطقه‌ای مولفه‌ای مهم در همگرایی جهانی با آن و ناکارآمدسازی تحریم‌هاست.

دوم آنکه به نوعی این رزمایش پیام دوستی برای کشورهای منطقه است که با همگرایی منطقه‌ای می‌توان به امنیت و ثبات پایدار دست یافت. سوم آنکه این رزمایش در حالی برگزار می‌شود که اخیراً جمهوری اسلامی ایران میزبان دومین نشست امنیت منطقه‌ای با حضور مقامات امنیتی کشورهای همسایه با محوریت حل بحران افغانستان بوده است. این دو رخداد مهم در حوزه امنیتی و دفاعی بیانگر اهمیت و جایگاه ایران در این حوزه‌ها و اعتماد سراسری به ظرفیت‌ها و عملکردهای جمهوری اسلامی در حوزه امنیتی و نظامی است که ضمن آشکارتر سازی واهی بودن ادعای انزوای ایران، شکستی دیگر برای پروژه ایران هراسی است.

چهارم این سوال مهم مطرح است که رزمایش مشابه رزمایش کنونی ایران، چین و روسیه نیز توسط آمریکا و کشورهای هم‌چون انگلیس و فرانسه با کشورهای عربی حوزه خلیج فارس برگزار می‌شود لذا این رزمایش تأثیری در امنیت منطقه ندارد و امری عادی است. در پاسخ به این مسئله توجه به این امر ضروری است که رزمایش‌های آمریکا با کشورهای عربی در قالب هزینه کرد عربی و مانور تبلیغاتی آمریکایی است و عملاً رزمایشی برگزار نمی‌شود و در اصل تحریکی برای سرکیسه کردن کشورهای عربی و البته با محوریت ایران هراسی است. رزمایش ایران، چین و روسیه بر اساس ظرفیت‌ها و توان دریایی این کشورها برگزار می‌شود و مطابق با استانداردهای روز بین‌المللی است که پیام آور تلاشی واحد برای امنیت منطقه است.

عراق در انتظار تدبیر

جمهوری اسلامی: «بهترین راه‌حل برای عراق، تعیین یک نخست‌وزیر است که شیعه باشد ولی پدرش سنی و مادرش مسیحی باشد. این نخست‌وزیر باید با یک دختر کرد ازدواج کرده باشد، متولد ایران باشد، در عربستان تحصیل کرده باشد و دارای تابعیت آمریکائی باشد و ضمناً شب‌ها مشروب بخورد و روزها نماز بخواند.» اینکه چه کسی این متن را نوشته و چه کسانی آن را در قالب پارچه نوشته‌های شعاری در خیابان‌های بغداد به دست گرفته بودند و چگونه به فضای مجازی راه یافت، مهم نیست. آنچه مهم است اینست که در آن روزها این نوشته به مثابه یک طنز تلقی شد و کسی آن را جدی نگرفت. زمان کمی گذشت و عادل عبدالمهدی نخست‌وزیر عراق استعفا داد و قرار شد رئیس‌جمهور، برهم صالح، فردی را به‌عنوان نخست‌وزیر به مجلس معرفی کند. این ماجرا تا امروز طول کشیده و نه‌تنها هنوز به نتیجه نرسیده بلکه خود رئیس‌جمهور هم استعفا داده و اختلافات در عراق شدیدتر شده و پیچیدگی بیشتری پیدا کرده است. احزابی که در مجلس عراق صاحب کرسی هستند هرکدام خود را دارای اکثریت و تعیین نخست‌وزیر را حق خود می‌دانند و حاضر نیستند از خواسته‌های خود کوتاه بیایند تا مشکل بلا تکلیفی دولت حل شود. درست در چنین وضعیتی است که متن مربوط به تعیین نخست‌وزیر عراق از حالت طنز خارج شده و در حال نشان دادن بعضی واقعیت‌هاست.

مانع حل مشکل عراق، در درجه اول اختلافات طایفه‌گرایی، تفاوت دیدگاه‌های مذهبی و زیاده‌خواهی‌های احزاب است. در درجه بعد، دخالت‌های کشورهای دیگر در امور داخلی عراق را نیز باید از عوامل تأثیرگذار در استمرار مشکلات این کشور دانست. دخالت‌ها به یک اندازه نیست و آمریکا و عربستان به ترتیب با حضور نظامی و سیاسی گسترده و دلارهای نفتی کلان توانسته‌اند نفوذ زیادی در ارکان حکومتی و لایه‌های اجتماعی عراق برای پیشبرد اهداف خود دست و پا کنند.

